

LBRIS

We know
Cătălin Marius Negoită

*Diruete în sensul
acelor de seringă*

LETRAS
Promovăm autorii români

Cuprins

Dincolo de rănile ascunse ale existenței	9
Ana e miezul	13
Rugăciune	14
Indiferența față de oval	15
Destinul unui simplu glonț.....	16
Reverie	18
Actul 3.....	19
Deltoid	20
Mărginirea infinitului	21
Mărturisirea diurnă.....	22
Rezultanta dintre linii.....	23
Bivalență	24
A cui hrană ești, de fapt!	25
Răsărit	27
Dezmierdarea inocenței	28
Pas în argint.....	29
Cap sau cruce	31
Capitolul următor.....	32
Mugurele copt în dragoste	33
Între veghe și fluviu	35
Sevraj	36
Portret de nație	37
Caleașcă cu coviltir.....	38
Stația de la statuie	40

De dincolo.....	41
Îndemn la muză.....	42
Măștile din valea cărnii.....	43
Când să respiri?	44
Fructul oprit	45
Culise	46
Prestidigitație	47
O colivie de senin.....	48
Croazieră în vibrant	49
Cu susul in jos.....	51
Îndoiala	52
Dor de mama (martie 1991)	53
Venirea celei de-a 1991-a primăveri.....	54
Uni sau pluri-versuri	56
Binară	57
Unui colaj de culori scrise de mână	58
Târziu.....	59
O leghe de veghe	60
Un o bej.....	61
Piatra din curte	62
Revers	63
Limita de sus	64
Un alt fel de apostol	65
Vortex.....	66
Overview.....	67
Ruga dorică	68
Locul de unde am început să greșesc.....	69
Guașă cabalină	70

În stare de inimă.....	71
Vaccinul anti.com.....	72
Home in my Hard	73
Vinerii dă-i copii de post	74
Permis de îngrădire	75
Despre lipsă.....	76
Conținut oval.....	77
Iertare	78
Est bicefal.....	80
Magul	81
Memoria metalului din spatele oglinzii	82
Când nu pot, nu ascund nimic	83
Cu sutele, melci.....	84
Vremea insomniei	85
Testamentul nălucii	86
Flash în fuga tenului	88
A doua paralelă	89
Drumul întors	90
Starea de pericol.....	91
Oricărui cal alb.....	92
Din când în când, Învierea	93
Ziua curentă	94
Latenta stare de mugure	95
Putere de clovn	96
Semn invers	97
Revenind la o oră normală	98
Rădăcină pătrată.....	99
O secundă de moarte.....	100

Bătrânul trup de oglindă.....	101
Hamul de fum	102
Între rău și mai rău	103
Strigăt.....	104
Orbitele orbite	105
Pagina albă	106
Accept diform	107
De dus-întors	108
Birocratul de cristal.....	109
Kind reminder	110
Oamenii mari	111
Marea tânără dilemă	112
Lecția despre tine	113
Lecția despre întuneric.....	114
Un petic pe-o etichetă	115
Iluzie	116
Tinctură de tăcere.....	117
Arcuirea în simț.....	118
Dantelă fără sfârșit.....	119
Cu mâna la gură	120
Despre frumos.....	121

Veacul ăsta născut prematur a rămas și fără schele și fără meșteri.
În dărâmătura roșiatrică a neștiutului și a nesfârșitului mâine,
Următorul pas al existenței stă legat de asfințit cu o sârmă subțire,
aurită,
Gata să aleagă între stele și foarfecă.
Ca o rază violet pe o portocală în flăcări, șantierul ăsta se prăvale
în slow motion.
Cum vor scăpa oamenii din lagărul mării scofale?
Cum își vor salva vulturii dintre pălării?
Ne-a mai rămas oare lumină deajuns
Cu care să dăm abatorului iluzia cărnii
Și umbrelor strecurate de după colți, îngăduință?

Oricum ar fi, în zidul fierbinte se coace o Ana
Și-n strigătul ei ori ierbii îi vor putrezi greierii,
Ori poate vor inventa altceva...

Călător al hanurilor dintre trestii,
Ține-mă pe pasul tău ca pe o cruce!
Dă-mi feroce suflarea catedralei tale
Și în barcă înghesuie-mi frigul deșertăciunii.
Cărările epavelor pe care aș vrea să le bat
Pune-mi-le în depărtare.
Umbrele mele să-mi fie mai lungi,
Să pot atinge cu ele stuful de la marginea veacului.
Iar când speranțele ce mi se vor face gheare
Abia or să mai zgârie ocrul pustiului,
Dă la o parte colbul din geana deschisului meu ochi,
Cu aceeași dorință cu care aș vrea să mă pierzi.
Rupe nodul de papion de la gât,
Ca pe încărunțitul meu lanț de la picior
Și eu voi da în vileag golul unde mă aflu,
Biet cerșetor cu brațe desfrunzite
Întins în hamacul celui de pe urmă pătrar.

Indiferența față de oval

Ochiul cel strâmb strânge în bancnote de-o sută destine,
Apoi se spovedește ochiului drept ca să se spele de teama
judecății.

Un sunet ireal de plăcut apare,

Vine parcă dintr-un pian ce și-a golit de fildeș glasul clapelor,
Trece prin urechea mea, printre zeii de paiantă și caută să se
împlânte în inimă.

Muzică asta capătă mierea sfertului de ceas,

Enigma existenței ce ni se despoaie în față,

Sătulă de întunericul ce a ținut-o în ou.

Încă o notă și gata, s-a terminat cu totul!

Da, e marele succes al eșecului ce dă naștere indiferenței față de
oval.

Sub geana celei mai sigure dintre nopți,

Orașele sunt pline-ochi cu rinoceri de Dali

Ce ne invită la valsul dual al vieților noastre.

Geamătul inocenței, uitat pe rugul aprins,

Arde fără niciun pic de fum.

Îl simt doar pentru că mi-e dor să aud, nu din alt motiv.

Altfel, soldații de sticlă îmi mărșăluiesc cumplit prin înfloriturile urechilor,

Trag claxoane către piept și către ochi,

Își freacă încontinuu colții bocancilor de proveniență sovietică de nașterea cuvintelor mele

Și chestia asta mă obosește teribil.

Îmi gonesc neconținut gândurile pe scări printre pitagori, aristoteli și platoni

Ca pe niște oi răvășite

Către un ideal fărâmițat de la bun început.

O, cum mă mai lătrau forcepșii grijulii ai facerii

Alarmând vecinii inventați,

Cum suiau încet către mine ca spre un Athos al fericirii

Glasul vorbelor ce urmau să fie ale mele,

Cum mai veneau servite Atlantide de caro

Să-mi ursească riduri, salturi mortale, iubiri de-o zi,

Virtuți de cabaret, molii în pleoape și o umbră de mamă

Întinsă pe un covor cu memorii exersate numai cu pași către înainte.

Ce existență scăpătată aș fi putut avea, câtă taină!

Așa cum sunt acum, aș da totuși pe sub mână fluturilor pene,
Și, flămând de puterea zborului, aș renunța la boltitul cerului
Peste istoriile pe care aș fi vrut să le spun doar de plăcerea
înălțimii.

Așa cum sunt acum, biet armăsar în saboți de măr,
Nu pot decât să te aștept cu miere sălcie sub streășină,
Depănând furtuni și tăind bilete de intrare clovnilor eretici.

*Stând într-o rână, deasupra propriului meu foc ca-ntr-un sân de
vădană,*

Gata oricând să mă ascund din nou de tine așa cum sunt.

Sunt somnul beznei, ce liniștea încălță
Pe osul cărnii, ochiu-mi pus pe plâns,
Sunt zarea ninsă sau florile de gheață,
Genunchi ce-s duși la gurile de mânz.
Din mâini îmi ies sclipiri de liliac
Și somnambuli scăpați din harbalete,
Pădurile lui Shiskin îmi desfac,
Cu vânt năprasnic, ușa din perete.
Cădranului slujesc surâsul de ceas strâmb
Cu puls împrumutat surplusului ce n-are
Alți orbi, să ia din rugăciune pârğ,
Cu gând să dea duminicilor de mâncare.
Sunt lângă ștreang și-aștept acest amurg
Să-mi șchiopătez în scaun agonie,
A timpului urmare e-al trupului mormânt
Și-a celei mai plăcute șoapte, dintr-o mie.

Pumnalul e plin de sânge
Și totuși corbii prinși de vii
Alunecă în greacă,
Alunecă în șanțuri,
Se aruncă prin ferestre,
Se ghemuiesc în chilii.
Spre țărături gri, real de ireale,
Tocmindu-și viitoare colivii
Ca niște zeci de mii de zei ce-or nemuri
Doar ca să-și joace ridicolul din tragedii.

Închid paranteza,
Strâng din ochi, zâmbesc,
Întorc spre tine un singur gest,
Un gest de dincolo de eu,
De delta mâinii tale,
Ca un infern de bine.
Mutări browniene
Mă-ndeamnă la o cușcă,
Unde să-i țin tanagrei bete pe cap lauri
Și-n nări să-i țin un fel de praf de pușcă,
Un fel de grâu remăcinat pe plauri.

Cât sforile ne vor fi inegale, firește,
Chiorii se vor jertfi ca sfinții
În tribunalul fostei tale mări,
Un martor mort ne va miști
C-o piramidă plânge cu sfințeii prinși în sfori.

Mărginirea infinitului

Atunci mi-am oprit ochii
Și buza memoriei a clipit.
Am venit spre mine cu primul tren,
Tulburat de Himalaya surâsului tău,
Am pus doar două puncte și o speranță.

Se dă semănatul patimilor la difuzor
Cu vuiete de zăvoare dezlănțuite:
Veniți de unde sunteți prinși,
Pentru că timpul a hotărât să stea în loc încă un pahar.

Într-un cuvânt, calendarul a clătinat ușor din cap și eu al doilea
serviciu
Și-a încredințat vara noilor secerători.

Eu sunt deja pregătit, mamă,

Istoria pe care mi-ai împrumutat-o îmi e cea mai convenabilă poveste.

Lăzile cu amintiri, căptușite cu larve pline de ratări,

Vor naște fluturi deja spovediți, într-o oportună iveală.

Voi sta aici lângă tine, sfidând inconștientul logicii,

Sorbind somnul dintre vocalele tale, cu genele ostenite de cantorii

De pe spinarea semnului cărții tale de rugăciune.

Știrile bune nu se vor vinde în colțul ochiului, se vor da din mână în mână.

–Stai liniștită, sunt în măsură să-mi permit un happy-end decent.

Voi da cleștelui dinți în loc de cuie și voi devoala carantina asta până la toamnă.

Atunci îmbrățișa-ne-vom leneși într-o cană de ceai.

Eu, adolescentul teribil, tu, bolta frunții mele ce mi-ai dat formă peste linie și punct.

Vom decrifica atunci suspecta afecțiune dorică a visului împlinit.

Ca un etern învins, atunci voi triumfa,

Acceptând viața doar ca să mă ascund de ea.